

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (3-6-2018)

ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Σήμερα η Εκκλησία μας γιορτάζει τη **μνήμη των Αγίων Πάντων**. Τη μνήμη δηλαδή όλων γενικώς των αγίων· των προφητών, των αποστόλων, των μαρτύρων, των πατέρων, των ασκητών και όλων εκείνων των ανδρών και γυναικών, οι οποίοι με τη ζωή τους, το παράδειγμά τους, συνεχείς αγώνες τους και κυρίως με το μαρτύριό τους ανεδείχθησαν φωτεινά μετέωρα και πρότυπα μιμήσεως και παραδειγματισμού όλων των χριστιανών.

Τι ήταν οι Άγιοι Πάντες; Άνθρωποι σαν και μας. Με προβλήματα, με αδυναμίες, με ατέλειες αν θέλετε. Άλλοι ήταν επίσκοποι, άλλοι ιερείς, άλλοι μοναχοί, άλλοι γεωργοί άλλοι στρατιωτικοί, άλλοι δικηγόροι, άλλοι έμποροι και άλλοι διαφόρων επαγγελμάτων. Άλλοι ήταν έγγαμοι άλλοι άγαμοι. Άλλοι γέροι άλλοι νέοι ή και παιδιά ακόμη.

Παρ' όλες όμως αυτές τις διαφορές, επαγγέλματος, ηλικίας, μορφώσεως, οικογενειακής καταστάσεως όλοι οι άγιοι είχαν ορισμένα κοινά, βασικά χαρακτηριστικά τα οποία είναι απαραίτητα και θεμελιώδη για κάθε Χριστιανό. Ποια είναι αυτά, μας τα δίνει το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα.

Α΄ Η ομολογία.

«Όποιος με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους θα τον ομολογήσω κι εγώ μπροστά στον πατέρα μου τον επουράνιο». Ξεκάθαρα και σταράτα λόγια. Θέλετε να είσθε οπαδοί μου, θέλετε να λέγεσθε χριστιανοί, θέλετε να είσθε μέλη της Εκκλησίας μου; Τότε ομολογήστε με, μιλήστε για μένα. Με τον λόγο, με το παράδειγμα, με την ζωή σας. Άσχετα αν σας κοροϊδέψουν, σας κυνηγήσουν, σας συκοφαντήσουν ή οτιδήποτε άλλο. Μιμηθείτε το παράδειγμα των Αγίων Πάντων οι οποίοι αν και ήταν **«σαρξ εκ της σαρκός μας και οστόν εκ των οστέων μας»**, ομολόγησαν αδίστακτα ενώπιον εθνών και βασιλέων την ακράδαντη και αμετακίνητη πίστη τους στον Ιησού χωρίς να υπολογίσουν καμμιά σκληρή και

ανεπανόρθωτη γι' αυτούς συνέπεια και το πλήρωσαν ακριβιά. «Ελιθάσθησαν επρίσθησαν, επειράσθησαν, εν φόνω μαχαίρας απέθανον» Μόνο μέσα στο Κολοσσαίο της Ρώμης σφάχτηκαν ή σπαράχθησαν από θηρία εκατοντάδες χιλιάδες ομολογητές του Χριστού. Λένε πως αν και πέρασαν **16 αιώνες το χώμα μένει ακόμη κόκκινο.**

Ομολογία λοιπόν παντού πάντοτε και με κάθε τρόπο. Μη λέμε ότι το κήρυγμα, η διδασκαλία, η διάδοση της πίστεως είναι έργο των επισκόπων, των ιερέων και των θεολόγων μόνο. Όχι. Όλοι μαζί επίσκοποι, ιερείς και λαϊκοί αποτελούμε την Εκκλησία και όλοι πρέπει να ενδιαφερόμαστε γι' αυτήν.

Ξέρουμε άραγε ότι τις εκκλησίες των μεγάλων κέντρων της αρχαιότητας, Δαμασκού-Αντιοχείας-Ρώμης, δεν ξέρουμε ποιος τις ίδρυσε; Πολλοί νομίζουν οι απόστολοι. Λάθος· οι απόστολοι τις στερέωσαν, τις οργάνωσαν, ναι. Αλλά ο χριστιανισμός είχε φθάσει νωρίτερα από τους αποστόλους. Από ποιους είχε φθάσει; Από εμπόρους, ταξιδιώτες, αιχμαλώτους και γενικά από απλούς λαϊκούς χριστιανούς. Έτσι εξηγείται το φαινόμενο πως ο απ. Παύλος γράφει επιστολή στους Ρωμαίους, πριν πάει στην Ρώμη.

Ομολογία λοιπόν για τον Χριστό ο καθένας στο πόστο και στη θέση του.

Β'. Η αγάπη προς τον Χριστό.

Η πλήρης και τέλεια αγάπη. Η αγάπη πάνω απ' όλους και όλα. Μας είπε σήμερα το ευαγγέλιο «αυτός που αγαπάει τον πατέρα ή τη μητέρα του και ο πατέρας που αγαπάει τον γιό ή τη θυγατέρα του πιο πάνω από μένα, αυτός δεν είναι άξιος για μαθητής μου». Ναι ν' αγαπάμε τους γονείς μας και τα παιδιά μας, τους γνωστούς μας και φίλους μας αλλά όχι πάνω από τον Χριστό. Κι αν ποτέ ο πατέρας ή η μητέρα ή το παιδί μας μας ζητήσει κάτι αντίθετο απ' ό,τι θέλει ο Χριστός να κόψουμε κάθε σχέση μαζί του.

Το ίδιο πράγμα ζητά ο Χριστός και σ' ένα άλλο χωρίο της Γραφής (Ματθ. 5,29-30) που λέγει αν σε σκανδαλίζει το δεξί σου μάτι βγάλτο κι αν σε σκανδαλίζει το δεξί σου χέρι κόψτο. Και ερμηνεύει ο ιερός Χρυσόστομος **δεν αναφέρεται στο φυσικό μάτι ή χέρι**, γιατί αν εννοούσε αυτό δεν θα έλεγε βγάλε ή κόψε το δεξί μόνο αλλά και το αριστερό. Και έπειτα δεν είναι το μάτι ή το χέρι που σκανδαλίζει αλλά το πνεύμα, η διάθεση. Γι' αυτό ένα πράγμα που το βλέπουμε ή το αγγίζουμε ο ένας το

κλέβει και ο άλλος αδιαφορεί. Ο ένας το αφαιρεί από τον συνάνθρωπό του και ο άλλος τον καλοτυχίζει και χαίρεται που το έχει ο συνάνθρωπός του. Τι εννοεί λοιπόν βγάλε το μάτι σου ή κόψε το χέρι σου; Ότι πρόσωπα και πράγματα που είναι τόσο πολύτιμα και στενά δεμένα με μας όπως τα μάτια ή τα χέρια μας (πρβλ. «μάτια μου», «αυτός ο άνθρωπος είναι το δεξί μου χέρι»), **εάν αυτά ζητούν πράγματα αντίθετα από τον Χριστό**, κόψε κάθε σχέση μαζί τους. Είτε είναι γονείς είτε παιδιά είτε σύζυγος είτε φίλοι. Υπάρχουν αξίες αλλά υπάρχει και κλίμακα αξιών. Αγάπη λοιπόν πάνω απ' όλους και όλα.

Γ'. Η αυτοθυσία.

«Όποιος δεν παίρνει τον σταυρό του και δεν ακολουθεί πίσω μου δεν είναι άξιος για μένα». Τουτέστιν ότι όποιος δεν πήρε την απόφαση να πεθάνει για μένα και δεν έχει τη συναίσθηση ότι βαδίζει προς τον Γολγοθά καλά θα κάνει να μη με ακολουθήσει.

Πολύ επίκαιρα λόγια, ειδικά στη εποχή μας, όπου ο Χριστός δεν μας στοιχίζει τίποτα. Πολύ σωστά έλεγε μακαριστός επίσκοπος: «εάν θέλεις να μάθεις πόσο χριστιανός είσαι, σκέψου τι στοιχίζει σε σένα ο Χριστός».

Και ο αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος Γιαννουλάτος σε κήρυγμά του (3-6-2007, Μονή Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, Μέγα Δένδρο Θέρμου) αναφέρει: «Σήμερα υπάρχει ένας μυστικός εξισλαμισμός ακόμα και σε ορθόδοξους χριστιανούς. Όταν θέλουμε έναν χριστιανισμό χωρίς σταυρό, όταν μας αρέσουν οι ακολουθίες, οι γιορτές, οι λιτανείες, τα ευχέλαια, όχι όμως ένας προσωπικός σταυρός. Όταν λέμε «Δόξα σοι ο Θεός» μόνο για τα ευχάριστα γεγονότα της ζωής μας και όχι για τα δυσάρεστα. Όταν δεχόμεθα κοσμικές αξίες ή αρχές που βολεύουν το εγώ μας, αλλά δεν είναι του Χριστού. Τότε τι σημαίνει αυτό; Ότι προσχωρούμε στον μουσουλμανισμό, ο οποίος είναι θρησκεία χωρίς σταυρό». **Άκρως προφητικές, συνταρακτικές και ανησυχητικές διαπιστώσεις. Θα τις προσέξουμε άραγε;**

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχανης